

Visoka škola za menadžment
u turizmu i informatici u Virovitici

Adresa: Ulica Matije Gupca 78 / 33000 Virovitica
Tel: 033 721 099 / Fax: 033 721 037
E-mail: info@vsmti.hr / Web: www.vsmti.hr
OIB: 46576407858 / IBAN: HR56 23600001102210556

KLASA: 602-04/19-01/09
URBROJ: 2189-74-19-05
U Virovitici, 20. studeni 2019.

REPUBLIKA HRVATSKA
355 - AGENCIJA ZA ZNANOST I VISOKO
OBRAZOVANJE

Primljeno:	25.11.2019. 10:07:50	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
602-04/18-04/0061	02-04	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
380-19-0010	0	0

d330220

Agencija za znanost i visoko obrazovanje
Donje Svetice 38/5, Zagreb

PREDMET: Postupak reakreditacije Visoke škole Virovitica
- očitovanje na Završno izvješće, dostavlja se

Poštovani/a,

Dokument „Izvješće Stručnog povjerenstva o reakreditaciji Visoke škole za menadžment u turizmu i informatici u Virovitici“ uz dopis (Klasa: 602-04/18-04/0061, Urbroj: 355-02-04-19-0009 od 31. listopada 2019.) zaprimili smo dana 07. studenog 2019. godine. Posjet Stručnog povjerenstva u postupku reakreditacije Visoke škole Virovitica bio je 7. i 8. svibnja 2019. godine, dakle predmetno Izvješće zaprimili smo točno pola godine nakon posjeta Stručnog povjerenstva.

Sažetak procjene razine kvalitete po temama i standardima prihvaćamo, te u tom smislu očekujemo i konačnu akreditacijsku preporuku.

Međutim, u pisanom dijelu analize, kao i preporuka, postoje brojne faktografske pogreške, izrijeke i tvrdnje koje su u direktnoj koliziji s nekim važećim zakonima u Republici Hrvatskoj te u konačnici neki dijelovi koji su u koliziji s prethodnim dokumentima i rezultatima inicijalnih akreditacija koje nam je izdala upravo Agencija za znanost i visoko obrazovanje.

U nastavku dajemo nekoliko primjera faktografskih pogrešaka:

1. Na stranici 62. stoji: „Iako se provode studentske ankete nije jasno kako se one koriste za procjenu uspješnosti ako su ocjene negativne i koje su sankcije za lošije ocijenjene nastavnike“. S druge strane, na stranici 24. stoji „određene nepravilnosti i slaba ocjena jednog predavača rezultirale su stegovnim postupkom i raskidom ugovora s tim predavačem“. Dakle, na dva mjesta je vidljivo proturječje, a navod na stranici 62. nije istinit.

2. Na stranici 61. stoji „nije se uopće ulagalo u pretplatu na međunarodne časopise“. S druge strane, na stranici 71. stoji kako je „jedan zaposlenik viši član IEEE“. Na razgovorima sa Stručnim povjerenstvom naglašeno je kako su više članova Odjela za informacijsko-komunikacijske tehnologije članovi IEEE (svjetska udruga elektroinženjera, www.ieee.org), kao i to da članstvo automatizmom podrazumijeva pretplatu na određen broj međunarodnih časopisa, koji uredno stižu na adresu Visoke škole svaki mjesec. Dakle, netočno je da se „uopće nije ulagalo u pretplatu“. Ista situacija i s organizacijom UNWTO (svjetska turistička organizacija pri UN). Također, članstva u obje organizacije podrazumijevaju i pristup elektroničkoj knjižnici, u kojoj se nalaze i članci iz međunarodnih časopisa, a što je rečeno na sastancima.
3. Na stranicama 16. i 68. stoji kako se „financiranje publikacija uglavnom temelji na dobroj volji dekana“. Uzmemo li se u obzir činjenice da je izdavačka djelatnost u potpunosti regulirana Pravilnikom o izdavačkoj djelatnosti koji predviđa i godišnju izradu Plana izdavačke djelatnosti koji usvaja Stručno vijeće, te da se u konačnici publikacije izdaju tek nakon odobrenja Povjerenstva za izdavačku djelatnost i konačne odluke Stručnog vijeća, dok se financiraju sukladno proračunu koji usvajaju Stručno odnosno Upravno vijeće, nije jasno odakle ovakav zaključak. Svi spomenuti dokumenti bili su dostupni Stručnom povjerenstvu, te smatramo da je ovakav zaključak neistinit i u najmanju ruku nekorektan i neodgovoran.
4. Na stranici 56. stoji kako neki nastavnici izvode „jedan ili dva kolegija“. Radi se o netočnoj tvrdnji. Navedeni podatak lako je provjerljiv i bio je dostavljen Stručnom povjerenstvu u obliku Izvedbenog plana nastave s odlukom o povjeravanju nastave stalno zaposlenim nastavnicima/asistentima. Postoje vanjski suradnici koji rade na jednom kolegiju, ali tu se ne radi o stalno zaposlenim nastavnicima, i to smatramo potpuno uobičajenom praksom na visokim učilištima. U konačnici, nije moguće pronaći vanjskog suradnika koji će uz svoje radno vrijeme odrađivati još primjerice pet kolegija na Visokoj školi.
5. Na stranici 56. navodi se: "Trenutačno se predavanja izvode u grupama do 120 studenata..... Povjerenstvo je te podatke saznalo u razgovoru s dionicima.". Ne znamo na što su i koji dionici mislili, ali na Visokoj školi nikada nije postojala grupa od 120 studenata niti su bilo koja predavanja ikada izvođena za toliku grupu. Točni podaci o grupama su navedeni u Samoanalizi na stranici 72. i brojka nikada ne prelazi 90 studenata (90 studenata imamo samo na prvoj studijskoj godini za neke zajedničke predmete na preddiplomskim studijima Menadžmenta i Poduzetništva).
6. Na stranici 57. kao preporuku za poboljšanje navodite da „asistentima treba pružiti priliku za razvoj i napredovanje u nastavno zvanje, umjesto da budu samo pomoćno osoblje i ostanu na razini asistenta“. Napominjemo da naši asistenti nikako nisu „pomoćno osoblje“, a „razina asistenta“ je normalna početna razina svakoga tko se zapošljava u nastavnom procesu u našem sustavu. Nadalje, ako se promatra razvojni proces Visoke škole Virovitica, može se zaključiti i potvrditi kako su svi asistenti, u maksimalno četiri godine asistentskog staža (za koji je predviđeno trajanje od šest godina) izabrani u nastavno zvanje predavača u odgovarajućem području, te su svima plaćeni doktorski studiji, što je sve vidljivo iz Samoanalize te je rečeno i na sastancima.

7. Na stranici 21. navodi se kako je "Uprava izjavila sa su bili zauzeti s izradom i pokretanjem novih studijskih programa s ciljem da postanu veleučilište i stoga se nisu toliko usmjerili na unapređenje sadržaja i kvalitete postojećih studijskih programa.". Ne znamo zbog čega je ovdje prešućen drugi dio izjave Uprave, kada je rečeno da smo usprkos tome unaprijedili dva studijska programa kroz HKO projekte, što je bilo vidljivo i iz Samoanalize. Na znamo iz kojeg razloga to nije zabilježeno, ali dodavanje ove činjenice, umjesto njena prikrivanja, baca sasvim drugo svjetlo i na prethodno izrečeno.
8. Na stranici 66. stoji kako je „knjižnica relativno mala i Povjerenstvo je uočilo kako je puno polica prazno što ukazuje na to da zbirka literature još nije potpuna“. Ovdje se napominje da za sve naslove obvezne i većinu naslova dodatne literature u Knjižnici postoji najmanje onoliko primjeraka koliko iznosi 20% od broja studenata koji taj predmet slušaju. Dakle, ukoliko predmet sluša 30 studenata, u Knjižnici će sigurno biti najmanje 6 primjeraka svakog od naslova obvezne literature. To vrijedi za svaki predmet koji se predaje na Visokoj školi. Jesu li time police pune ili prazne manje je bitno, bitan je egzaktn pokazatelj koji je i dio našeg internog sustava upravljanja kvalitetom.

Jedan navod smatramo posebno problematičnim i diskriminatornim:

1. Na stranici 61. stoji „Čini se da većina nastavnika dolazi iz regije jer je teško privući nastavnike iz drugih područja. To se također odražava i na kvalitetu rada nastavnika“. Smatramo da prebivalište nastavnika nikako ne može biti mjerilo kvalitete rada nastavnika u ovako ozbiljnom procesu. Napominje se da je prilikom zapošljavanja Visoka škola obvezna objaviti Javni natječaj u Narodnim novinama, dnevnom tisku, na oglasnoj ploči Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, na web stranici Visoke škole i na službenom internetskom portalu za radna mjesta Europskog istraživačkog prostora, dakle osigurana je transparentnost postupka prijave i privilegiranje kandidata po kriteriju prebivališta u pojedinoj regiji, u najmanju ruku bi bilo diskriminatorno.

Nadalje, kako je već navedeno, određeni zaključci i preporuke su u direktnoj koliziji s važećim zakonima u Republici Hrvatskoj te i ovdje dajemo nekoliko primjera:

1. Na stranici 10. stoji kako „treba osigurati veću akademsku autonomiju kako bi se izbjegao utjecaj političkih struktura i interesa na akademski integritet“. Ovdje treba napomenuti kako Visokom školom, a sukladno Zakonu o znanosti i visokom obrazovanju, upravlja Upravno vijeće koje imenuje resorni ministar. Nije jasno kako Visoka škola može na to utjecati.
2. Na stranici 14. stoji kako „nastavnici moraju svakodnevno biti prisutni na visokom učilištu i evidentirati prisutnost što nije uobičajena praksa“ te na stranici 62. stoji „Nastavnici nemaju dovoljno vremena na raspolaganju zbog velikog radnog opterećenja i obveznog prisustva na Visokom učilištu“. Napominje se kako su svi zaposlenici Visoke škole potpisnici ugovora o radu, koji je pak u skladu s važećim zakonskim propisima u Republici Hrvatskoj, napose Zakonom o radu, koji pak propisuje 40 satno radno vrijeme. U ovom slučaju radno vrijeme prema ugovoru o radu odražuje se na radnom mjestu, u instituciji i smatramo da navedeno ni u kojem slučaju ne može biti istaknuto kao nedostatak ili problem.

3. Na više mjesta spominje se preveliko opterećenje. Na primjer, „radno opterećenje nastavnog osoblja“ navodi se kao nedostatak na stranici 8., na stranicama 14. i 56. kaže se kako „asistenti imaju jako veliko opterećenje“ itd. Pojam „veliko“ ili „malo“ opterećenje ne postoji. Svi nastavnici i asistenti Visoke škole imaju mjerljivo opterećenje koje nije ispod donje niti iznad gornje granice koje su propisane kolektivnim ugovorom, dakle, nitko nikada nije u tom smislu bio preopterećen niti podopterećen. Također napominjemo kako bi u slučaju da opterećenje padne ispod propisane granice radno mjesto dotičnog nastavnika bilo ugroženo.

Najveće nedoumice ogledaju se u komentarima, analizama i preporukama studijskih programa.

Kao primjer, navodi se preddiplomski studij Elektrotehnike. Dopusnica za ovaj studij izdana nam je od strane AZVO-a dana 6. lipnja 2018. godine, dok pozitivna akreditacijska preporuka AZVO-a datira od 25. svibnja 2018. godine. Niti godinu dana nakon te pozitivne preporuke u reakreditaciji 7. i 8. svibnja 2019. godine dobivamo komentare koji se tiču navedenog studija, sugeriraju promjene kolegija, promjenu statusa (obvezni-izborni), promjenu ishoda učenja, promjenu programskih sadržaja kako se navodi na stranici 36:

„5. Preddiplomski stručni studij Elektrotehnika ima velik broj ishoda učenja na drugoj razini Bloomove taksonomije (identificirati, interpretirati - čini se da je ishod učenja izražen ovim glagolom na drugoj razini). Preporuka je revidirati neke od ovih ishoda učenja kako bi oni odgovarali barem trećoj razini.

6. Procjena se temelji na predočenom dokumentu Opis kolegija - silabusi za studijski program Elektrotehnike, smjer Telekomunikacije i informatika. U dokumentu su navedeni samo kolegiji prvog i drugog semestra. Kolegij Osnove primjene-računala i ishodi učenja tog kolegija (Windows, Excel, Word itd.) nisu primjereni za preddiplomski studij. Iako su opisani ishodi učenja uvelike korisni, oni predstavljaju osnove i možemo ih smatrati dodatnim kvalifikacijama, a nikako ne kolegijima na studiju. Ti kolegiji trebali bi biti izborni i trebalo bi ih zamijeniti odgovarajućim kolegijima za studij elektrotehnike.

7. Na studiju Elektrotehnike kolegiji Računalni engleski jezik 1 i 2 definirani su kao obvezni kolegiji. Iako je engleski jezik veoma važan, bilo bi dovoljno izvođenje samo jednog takvog kolegija. Drugi se može eventualno uvesti kao izborni predmet i može ga se zamijeniti nekim drugim kolegijem usmjerenim na svladavanje nekih generičkih vještina, primjerice, upravljanje projektima.

8. Na studiju Elektrotehnike ishodi učenja kolegija Osnove tehničkih sustava pokrivaju brojne tehničke primjene. Fokus tog kolegija nije povezan s temom smjera Telekomunikacija i informatike, što treba revidirati kako bi se uključile teme povezane s informacijskom tehnologijom i telekomunikacijama. Na temelju informacija o ovom studijskom programu dostupnih na mrežnim stranicama Visoke škole Povjerenstvo je ustanovilo da su ostali kolegiji u drugim semestrima prikladni.“

Kako je već navedeno, tabelarne sažetke ocjena razina kvalitete po temama i standardima prihvaćamo, te u tom smislu očekujemo i konačnu akreditacijsku preporuku.

S tekstom koji se tiče analize, iako postoje korektno napisani dijelovi, kao cjelinom nismo suglasni, zbog gore navedenih razloga.

Međutim, tekst analize predstavlja mišljenje Stručnog povjerenstva koje je podložno subjektivnoj percepciji. Sigurno je da na taj subjektivizam utječe i nedovoljno poznavanje sustava visokog obrazovanja u Republici Hrvatskoj kao i važećih zakonskih propisa članova Stručnog povjerenstva koji dolaze izvan Republike Hrvatske. U tom smislu, navodi se samo jedan primjer: u razgovorima sa članovima Stručnog povjerenstva primijećeno je da ne poznaju pojam državne mature niti znaju da je intencija državne mature da bude *de facto* prijamni ispit za upis na visoka učilišta. Naime, u par navrata u oba dana posjeta objašnjavalo se članovima Stručnog povjerenstva koji dolaze izvan Republike Hrvatske o sustavu državne mature. Slično vrijedi i za poznavanje gore navedenih zakonskih normi.

Uz sve gore navedeno, sam posjet je rađen u suženim vremenskim okvirima, što sigurno otežava objektivnu i kvalitetniju percepciju.

Kao zadnju primjedbu navodi se sljedeće: na sastancima sa članovima Stručnog povjerenstva izrazili smo želju govoriti hrvatski jezik nakon što su isti pitali koji jezik će biti radni. Razlog je taj što smatramo: a) da imamo pravo govoriti materinji jezik; b) postupak nam je prebitan da bismo bilo što prepustili slučaju – željeli smo biti fokusirani na sadržaj, a ne formu izričaja. Povjerenstvo je na ovo reagiralo prilično nevoljko, a govor tijela odavao je njihovo nezadovoljstvo. Nadalje, na više mjesta u analizi se spominje jezična nekompetentnost nastavnika iako Stručno povjerenstvo nije provjeravalo jezične kompetencije nastavnika. Ukoliko je takav zaključak izveden isključivo iz činjenice da smo željeli govoriti hrvatskim, a ne engleskim jezikom, to smatramo apsolutno neprihvatljivim pa i ponižavajućim.

S poštovanjem,

DEKAN

Prof. sc. Oliver Jukić, prof.v.š.